

1891-11-04

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Omtalte personer:

Bjørnstjerne Bjørnson

Georg Brandes

Harald Høffding

Julius Lange

Harald Slott-Møller

Alfons von Pereira

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Rohde omtaler festskriftet til Georg Brandes og ærgrer sig over, at det ikke bliver til noget. Han undrer sig over, at Julius Langes og Harald Høffdings afslag om medvirken har givet grund til at opgive projektet, eftersom han mener, det fra starten har været tvivlsomt, hvorvidt de ville deltage. Han er ikke umiddelbart begejstret for idéen om at give Brandes en samling tegninger i stedet, da han ikke tror Brandes vil sætte ligeså stor pris på det, som på et offentligt udgivet festskrift. Rohde glæder sig over at Hannover har sendt ham en artikel om Alfons von Pereiras brug af tempera i Berliner Tageblatt, han er nemlig selv begyndt at eksperimentere med teknikken. Den volder ham dog problemer på lærredet, og han undrer sig over, hvordan teknikken tidligere er blevet anvendt. Han beder afslutningsvist Hannover hilse sin kone og takke hende for et brev.

TRANSSKRIFTION

D. 4. XI-91.

Kjære Ven!

Skjönt De maaske ikke er meget kjed af at Festskriftet opgives — der ventede Dem formodentlig et Utal af Bryderier — finder jeg det dog meget beklageligt, eftersom der er talt til Brandes om det.

Og ærligt talt undrer det mig lidt, at Grunden hertil er at søge i Afslag fra Jul. Lange og Høffding. Har De da virkelig nogensinde troet, at disse Mænd vilde "gaa under Aaget" (saaledes mener jeg nemlig, de vilde opfatte et eventuelt Medarbejderskab.) eller offentlig erklære Dr. Brandes som deres Lærer eller Fører? I det hele Taget forekom det mig i sin Tid — og jeg tror

[2]

jeg sagde det dengang — at De var altfor fordringsfuld med Hensyn til Kredsens Størrelse.

Det er højest Sandsynligt, at Festskriftet ikke kan tilvejebringes i en nogenlunde præsentabel Form, — — men at de Her[rer]

Bjørnson, Lange og Høffding skulde kunne vælte det ved deres ikke-deltagelse, havde jeg ikke tænkt mig.

De foreslaar Slott-Møller og mig at tilvejebringe en Mappe med Tegninger — Slott-Møller har jeg ikke talt med om Sagen, og hvad jeg selv mener, véd jeg ikke endnu.

Jeg tror ganske vist, at vi forholdsvist

[3]

let vilde kunne samle en Bunde mere eller mindre heldige Tegninger — og de Kroner, der skulde medgaa til Mappen, fik vi vel ogsaa, men en saadan privat overleveret Mappe forekommer mig at være et meget tarveligt Surrogat for et smukt udstyret offentligt udgivet Festskrift.

Og i alle Tilfælde kan det umuligt være Deres Mening, at Brandes skulde sætte ligesaa megen Pris paa Mappen som paa Festskriftet — nej De kjender ham sikkert altfor godt til virkeligt at kunne tro sligt.

Jeg ser imidlertid ud til Dem med det allerførste, jeg tænker Lørdag Aften, hvis De saa er hjemme, vi kunne da drøfte Sagen. —

—

Det var vist i rette Tid De laante mig

[4]

hint Berliner-Tageblatt med Artiklen om v. Pereiras Malerfarver¹ — Jeg har nu for anden Gang sat en hel Kapital i Tempera-farver. — Saalænge jeg gaar og venter paa dem tæller jeg Timerne til deres Ankomst og aabner Kassen i den frygteligste Sindsbevægelse — det er jo de "gamles Hemmelighed", som v. Pereira endelig afslører — Men er de først paa Lærredet kommer Tilbageslaget — de synes mig aldeles u-

haandterlige. Men de gjør mig fortvivlet,
fordi jeg trods min Magtesløshed fuldt og
fast tror, at Manden har Ret.
De gamle har sikkert brugt Tempera for at
faa disse vidunderlige klare Toner — men
hvordan har de brugt dem; hvordan, hvor-
dan ? ?
Hils Konen og Tak hende mange Gange for
Brevet
Venlig Hilsen
Deres
Johan Rohde

¹ Om temperateknikken udgav Alfons von Pereira sidenhen "Tempera rediviva", Leipzig 1909.

S. 4. 21 - 9.

Kjære Ven?

Gjæm De maaske ikke er meget kjed af at
feststiftet opgive — de vedes Dem jammen
sindelig er util af Brydelse — findes i
der dog meget bekjæmpes, eftersom de er
nær til Brandes om det.

Og deri taler indre, der mig lidt, at
Grunden heri er at sige i Afsky for
jæt. Lange og Højfald. Har De de
viskelig nogeninde borte, at der er
nede, "gaa under Aaret" [sealtes mine
i nemlig, de vilde opfatte er eventuelt
Prestarbejdsstat.] eller offentlig vilde
Dr. Brandes som den Lære eller
Fører? I det hele Taget forkom
der mig i sin Tid — 7 i Thor

ig segh de Sengung - as De nu atter
fordings fæl med Hvergen. Her Kredens
Størrelse -

Det er ligesom sandsynligt, at Testaments
ikke kan tilvejebringes i en egentlig
procentbetalt Form - men at De Her
Bjergsøen, Lang og Hjørring skulde
kunne vælte det ved den Ild-tillegget,
hvor ig ikke kendes mig.

De proclamer Stett-mødet og mig at
tilvejebringe en Masse med Tegning -
Stett-mødet har ig ikke tal med en
Sagen, og har ig selv menes, ved
ig ikke enden.
ig for ganske ist, as is forholdsvis

der vilde, kære Familie en Brev med
den minde hilsende Tegnelse - og de kommer,
der endelig melder sig om natten, for at se
gode; men en saadan prins erder
Om natten for dem med mig og der er meget
hvorfor Turen for et smukt udbytte
oplyst og godt testskrift.

og i alle Tegnelse kan de se mig
som den Omring, at Brændt skæde
sætte sig på mig om natten
den for Testskrift - og de ejende
kan sikkert alle godt se ud
at den der skift.

og der er indtækt i det om end
den allersjældst, og den der
hvis D. der er ingen, i den
de drøge Sagen.

Der er vist i alle Tegnelse og den der

Min Berlinske Tidsskrift med Adskillen om
v. Tvedes Malerisamen. - Og har nu for
anden Gang sat en hel Kapsel i Tempera-
farver. - Saaledes er ogsaa og renten paa
den Heller i Tindene til dens Anden
og anden Kasten i den fjerde og fjerde Tind-
pind - der er jo de, gamle Hemmel-
hed, som v. Tvedes endelig afslører.

Om de der først paa Lærers Kommer
Tilbagekaldelse - de synes mig adskillig in-
teressante. Om de giver mig forbrud,
fordi jeg har min Magtstol til først og
først, og som da har den
De har sikkert brigt Tempera farve
for den vidunderlige klare Toner - men
hvordan har de brigt den; hvordan, hvor
dan ? ?

Hvis Kunst og Tak med mange Gang for
Brevet om, I har den
Og
Og